

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1415/2020
20.04.2022. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., као правног следбеника сада пок. ББ, кога заступају Владимир Бојевић и Небојша Тасић, адвокати из ..., против туженог ВВ из ..., кога заступа Владимир Жарковић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости уговора, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуда Апелационог суда у Београду Гж 9715/18 од 11.09.2019. године, у седници већа одржаној дана 20.04.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 9715/18 од 11.09.2019. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 56821/10 од 17.05.2013. године одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се утврди да је ништав купопродајни уговор закључен дана 14.10.1991. године између ГГ из ... и туженог, којим уговором је сада пок. ГГ продао, а тужени купио непокретности и то: 195/800 делова куће бр. ..., .. у улици ... и четири зграде на кат.парц.бр. ..., кућу бр. .. и три зграде у улици ... на кат. парц. бр. .. све уписано у ЗКУЛ бр. .. КО Истом пресудом обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 1.064.250,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 958/14 од 02.04.2015. године преиначена је наведена првостепена пресуда и усвојен тужбени захтев. Пресудом Врховног касационог суда Рев 203/16 од 09.06.2016. године одбијена је ревизија. Одлуком Уставног суда Уж 7737/2016 од 12.06.2018. године утврђене су повреде права на правично суђење одлукама Апелационог суда и Врховног касационог суда и поништена пресуда Врховног касационог суда. Одлуком Врховног касационог суда Рев1 9/2018 од 26.09.2018. године укинута је другостепена пресуда од 02.04.2015. године.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 9715/18 од 11.09.2019. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена наведена првостепена пресуда у делу којим је одлучено о тужбеном захтеву. Преиначено је решење о трошковима поступка и обавезан тужилац да туженом на име трошкова исплати износ од 946.000,00 динара и одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену благовремено је изјавио ревизију тужилац због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања. Тужилац је поднео и три допуне ревизије од 18.11.2019, 28.11.2019 и 25.12.2019. године. Допуне ревизије од 28.11. и 25.12.2019. године нису разматране, јер су поднете по истеку законског рока из члана 394. став 1. Закона о парничном поступку. (пуномоћник тужиоца је другостепену одлуку примио 17.10.2019. године).

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 399. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 125/04 и 111/09) који се у овој парници примењује на основу одредби члана 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...) и налази да ревизија није основана.

У спроведеном поступку нема битне повреде одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. Закона о парничном поступку на коју Врховни касациони суд у поступку по ревизији води рачуна по службеној дужности. Нису учињене ни друге битне повреде парничног поступка из члана 361. став 2. нити члана 361. став 1. истог закона на које се ревизијом неосновано указује.

Према чињеничном стању, утврђеном на расправи пред другостепеним судом ГГ, деда тужиоца, рођен ...2012. године, преминуо ...1998. године је уговором закљученим 14.10.1991. године, овереним пред судом 29.10.1991. године продао туженом свој сувласнички удео од 195/800 делова куће бр. .. и .., у улици ... и четири зграде на кат. парц. .. куће број .. и три зграде у улици ... на кат. парц. .. ЗКУЛ ..., с тим да физички део продавца представља кућни број .. са једном зградом, која се састоји од једне собе, једне кухиње, једног купатила са вц, оставе и предсобља а зграда се састоји од једне собе. Непокретност је продата као неусељива по цени од 500.000,00 динара. Чланом 5. уговора је констатовано да продавац изјављује да је на дан закључења уговора у целости од купца измирен са купопродајном ценом, те да по том основу нема било каквог потраживања, предвиђено је да порез на промет плаћа купац као и друге трошкове а чланом 7. уговора је дата сагласност за укњижбу права својине. У процедури која је претходила промету, продавац је дао понуду по праву прече куповине сувласницима и Општини Раковица и прибавио је одобрење Министарства финансија РС Управе за имовинско правне послове за закључење уговора. Сада пок. ГГ је последњих 16 година живота боловао од паркинсонове болести. Као удовац закључио је брак са ДД, тетком оца туженог дана 09.04.1991. године. Графолошким вештачењем Комисије судских вештака као и ранијим налазом и мишљења вештака Драгане Отовић утврђено је да је спорни потпис ГГ на примерцима уговора о купопродаји и књизи овере Првог општинског суда у Београду исписан индивидуално препознатљивим, континуираним, постојаним и спонтаним рукописом од стране исте особе и представља аутентички потпис сада пок. ГГ.

На утврђено чињенично стање правилно је одлучено одбијањем тужбеног захтева. Нису испуњени законски услови прописани чланом 103. Закона о облигационим односима за утврђење ништавости оспореног уговора. Током поступка није утврђено да се у оспореном уговору налази фалсификовани потпис продавца ГГ, да уговором није изражена слободна воља уговорних страна и да сада пок. ГГ није био способан за расуђивање у време закључења наведеног правног посла. Сада пок. ГГ није био лишен пословне способности, за живота уговор није оспорио, преминуо је седам година након сачињавања спорног уговора, својина купца је уписана у земљишним књигама, при чему је тужилац у првостепеном поступку одустао од предлога за медицинско вештачење на околност способности продавца за сачињавање уговора на рочишту 26.09.2007. године и током првостепеног поступка није ставио нови предлог на ову околност а правни претходник тужиоца, сада пок. ББ је са пуномоћником на рочишту 26.09.2007. године био присутан. Супротно наводима ревизије околност да је према члану Комисије за графолошко вештачење, вештаку Радиславу Сивчевићу био покренут поступак за предузимање истражних радњи због фалсификовања исправе јесте био од значаја за избор вештака, да је суд о томе имао сазнања али према садржини налаза и мишљења, изјашњењима вештака и свим околностима конкретног случаја, посебно да изузеће вештака није тражено, не доводи у сумњу налаз и мишљење комисије у целини.

Правилном применом члана 359. став 1. Закона о парничном поступку расправа пред другостепеним судом је ограничена на расправљање чињеница и извођење доказа предложених у првостепеном поступку, јер није било оправданих разлога да се нове чињенице и докази, укључујући и поново предложено вештачење преко вештака медицинске струке на околност здравственог стања сада пок. ГГ у време сачињавања спорног уговора не предлаже у ранијем току поступка тим пре јер је парницу покренуо ББ син сада пок. ГГ и отац тужиоца. Са изложеног нема пропуста другостепеног суда јер побијаном пресудом није разматран и оцењен налаз и мишљење вештака Зорана Ђурића. Ревизијом се делимично понављају жалбени наводи, који су правилно цењени побијаном одлуком па се даље не образлажу, јер разлоге које је навео другостепени суд као правилне и на закону засноване прихвата и овај суд у целости.

Са изнетих разлога одлучено је као у изреци пресуде на основу члана 405. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић